

דף לט.

עין משפט א.

יו"ד סימן רצד פעיף ט

עיין לעיל עין משפט ח

עין משפט ב.ג.

יו"ד סימן רצה פעיף א

א. כלאי האילנות ^ג הרי הם בכלל מה שנאמר "שדך לא תזרע כלאים".

כי צד המרכיב אילן באילן כגון יחור של תפוח באיחור של אתרוג, הרי זה לוקה מן התורה בכל מקום בין בארץ בין בחוצה לארץ.

ב. ה"ה המרכיב ירק באילן או אילן בירק לוקה בכל מקום.

יו"ד סימן רצו פעיף א

א. הזורע שני מיני תבואה או שני מיני ירקות עם זרע הכרם הרי זה

לוקה שנים, אחת משום "שדך לא תזרע כלאים" ואחת משום "לא

תזרע כרמך כלאים" ואינו לוקה משום לא תזרע כרמך כלאים עד שיזרע

בא"י חטה ושעורה וחרצן במפולת יד, וכן אם חפה אותם בעפר לוקה,

וכן אם זרע שני מיני ירק וחרצן או זרע אחד ירק וזרע אחד מין תבואה

וחרצן במפולת יד הרי זה לוקה, ואינו חייב מן התורה אלא על קנבוס

ולוף וכיוצא בהם מזרעים שנגמרים עם תבואת הכרם, אבל שאר הזרעים

אסורים מדבריהם, וכן אסור מדבריהם לזרוע כלאי הכרם בחוצה לארץ

ואין עודדין עם העובד כוכבים בכלאים אבל עוקרין עמו כדי למעט

התיפלה.

עין משפט ד.

יו"ד סימן רצו פעיף א

עיין לעיל עין משפט ב.ג.

ג. מימרא דשמואל בקידושין ל"ט ע"א.

עין משפט ה.ו.

יו"ד סימן רצה סעיף ג.

ג. ד. מותר לזרוע זרעים וזרע אילן כאחד^ד, ומותר לערב זרעי אילנות ולזרעם כאחד, שאין לך כלאים באילנות אלא בהרכבה בלבד, בין אילן בירק בין ירק באילן בין ירק בירק שאינו מינו. ואפי' עץ סרק על עץ מאכל, או עץ מאכל על עץ סרק אסור^ה.

דף לט:

עין משפט ב.

יו"ד סימן רמו סעיף יח

יח. כה. תלמוד תורה שקול כנגד כל המצוות^י.

היה לפניו עשיית מצוה ות"ת, אם אפשר למצוה להעשות ע"י אחרים לא יפסיק מלמודו^ז, ואם לאו יפסיק לעשות המצוה ויחזור לתורתו.

ד. כתב הש"ך בס"ק ב' דמשמע אפי' בא"י מותר וכתב שהב"י אזיל לטעמיה אבל האמת העיקר כדעת הטור דבארץ ישראל אסור משום כלאי זרעים.

ה. משמע דעץ סרק על גבי עץ סרק אחר אפי' שאינו מינו מותר. ש"ך ס"ק ג'. וכ"פ הרמ"א בסעיף ו'.

ו. ממשנה ריש פאה, ות"ת כנגד כולם. ועיין ביור"ד סי' ר"מ סעיף י"ב.

ז. מירושלמי פ"ג דפסחים, ובריש חגיגה וקידושין מ' ע"ב וכפי' התוס' שם בשם רש"י. ובאבות משנה ה' פ"ב.